

BOLSHEVIIKKI

K-SSNT:n KP(b):n ALEVALAN PIIRIKOMITEAN ja TYÖTÄTEKEVIEN EDUSTAJAIN PIIRINEUVOSTON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 11 (1208)

Torstai, helmikuun 5 p:nä v. 1948.

Hinta 15 k.p.

Kulttuuri- ja valistustyön tason edelleen kohottamisen puolesta

Sodanjälkeisen stalinilaisen viisivuotissuunnitelman valtavien tehtävien täyttämisen asettaa kulttuuri- ja valistustyölaitosten eteen suuret ja vastuunalaiset tehtävät. Niiden tehtävänä on suunnata joukkojen aktiivisuus edessä olevien talouspoliittisten tehtävien menestykselliseen toteuttamiseen.

Juuri siksi meillä kiinnitetäänkin erioisen suuri huomio kulttuuri- ja valistustyölaitosten työn voimistamiseen, jossa suhteessa on piirissämme saavutettu viimeisten vuosien aikana huomattavia tuloksia. Kaulaisissa kylissämme, joissa ennen vallankumousta voi harvoin tavata lukutaitoisia ihmisiä, toimivat nyt lukutuvat ja kirjastot, työskentelevät taide- ja erilaiset opiskeluterhot.

Sodan jälkeisinä vuosina on kulttuuri- ja valistustyölaitosten verkosto piirissä suuresti laajentunut. Jos vuoden 1946 tammikuun 1 päivälle oli piirissämme 26 kulttuuri- ja valistustyölaistosta, niin nyt niiden lukumäärä on kohonnut 31. Piirin kulttuuritalo ja kirjasto, 3 maaseutuklubia, 10 lukutupa, 3 kolhoosien punanurkkaa ja kyläkirjastot palvelevat nyt piirimme työtätekeviä, kohottaen heidän poliittista tietoisuutta ja kulttuuritasoa. Tänä vuonna on suunniteltu vielä avattavaksi lasten kirjasto Uhtualle, yksi lukutupa ja kyläkirjasto.

Väestön kulttuurivaatimukset jatkuvasti kasvavat. Kirkkaana todi-teenä siitä on esim. kirjojen lainajain määrän jatkuva nousu. Jos vuonna 1946 piirimme kirjastoista lainattiin 6482 kirjaa, niin vuonna 1947 lainattujen kirjojen lukumäärä kohoosi jo 14.492 kappaleeseen.

Piirimme eräät kulttuuri- ja valistustyölaitokset ovat hyvin järjestäneet väestön kulttuuripalvelun. Sellaisena me voimme mainita Latvajärven lukutuvan, jonka hoitajana toimii Olga Petrovna Karhu. Viime vuoden aikana lukutupa järjesti kolhoosilaisille paljon kasvattavia luentoja ja selostuksia, 13 ohjelmallista illanviettoa. Lukutuvan yhteydessä toimivat poliittinen, taide-, kirjallisuus- ja käsityökerhot sekä kuoro. Lukutupa suorittaa voimaperäistä työtä kolhoosiväen mobilisointisek-

si edessä olevien tehtävien täyttämiseen. Se huolehtii, että kolhoosilaisten suoritettujen töiden tulokset olisivat nähtävänä työntulosten taululla. Seinä- ja taistelu-lehdet jatkuvasti valaisevat eturivin kolhoosilaisten työmuotoja, arostelevat jälkeensä jääviä ja auttavat heitä pääsemään etummaisten tasolle. Lukutuvalla säännöllisesti järjestetään keskustelu-, ääneenluku- sekä yleisiä radion kuuntelutilaisuuksia.

Hyvin ovat järjestäneet työnsä myöskin Pistojärven ja Akonlahden lukutuvat sekä Kuron ja Vuokkiniemen kirjastot.

Näiden lukutupien työssä on päästy hyviin tuloksiin siksi, että ne ovat kyenneet oikealla tavalla järjestämään työn aktiivien keskuudessa. Niiden työhön aktiivisesti osallistuu kylän siivestyneistö, järjestäen väestölle luentoja, selostuksia ja keskustelutilaisuuksia.

Mutta saavutettujen tulosten ohella kulttuuri- ja valistustyölaistostemme työssä on vielä vakavia puutteita. Metsätyömaille ratkaistaan nyt mitä suurinta ja vastuunalaisinta tehtävää. Mutta useilla metsätyömaille kiinnitetään metsätyölaisten kulttuuritarpeiden tyydyttämiseen kerrassaan riittämättömän huomion. Sellainen tilanne on Korpijärven ja erällä toisilla metsätyömaille. Riittämättömästi levittävät valistustyölaistoksemme väestön keskuuteen yleissivittäviä tietoja ja kerrassaan huonosti on järjestetty maatalousteknillisten tietojen propagoiminen kolhoosissa. Vakava huomio tulee kiinnittää itsealotteisten taidekerhojen esitysten aatteellisen tason kohottamiseen, kiinteästi sitoa niiden ohjelmistot hetken tärkeimpiin tehtäviin.

Kulttuuri- ja valistustyöntekijäin menestykselliselle työlle meillä on luotu kaikki edellytykset. Tuolueen perusjärjestöjen velvollisuutena on huolehtia, että koko väestön kulttuuripalvelu suoritetaan korkealla aatteellisella tasolla, että kulttuuri- ja valistustyölaistosten työ tulee kaikkialla kohotetuksi edessämme olevien valtavien tehtävien tasolle.

Korkeammalle työvauhti metsässä

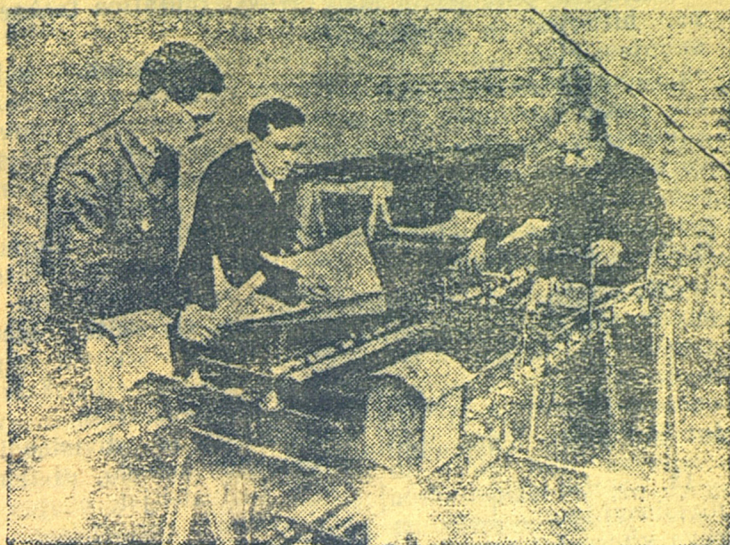
On kulunut sodanjälkeisen stalinilaisen viisivuotiskauden kolmannen vuoden ensimmäinen kuukausi.

Metsätyösuunnitelman täyttämisen yhteenvedot tammikuulta osoittavat, että piirimme metsätyömaat eivät ole saavuttaneet sellaista työvauhtia metsässä, mikä on välttämätöntä suunnitelman menestykselliselle täyttämiseksi. Neijänneksen tehtävästä hakkuussa on kuukauden aikana täytetty vain 18 ja ajossa 5,8 prosenttia. Tammikuun hakkuu- ja ajotehtävän täyttö on jäänyt syvään repeämään. Kuukauden aikana piirissä on hakattu vain 51,2 prosenttia ja ajettu 48,8 prosenttia tehtävän edellyttämästä määrästä.

Näin ollen kuluneen kuukauden aikana piirimme metsätyöläiset ovat jääneet velkaan valtiolle hakkuussa n. 5000 ja ajossa lähes 6500 kuutiometriä puutavaraa.

Nyt ovat menossa ratkaisevat kuukaudet sesonkitehtävän täytössä. Metsätyömaille on ryhdyttävä kaikkiin välttämättömiin toimenpiteisiin työvauhdin päättävästi voimistamiseksi. Metsäteollisuuden työntekijäin kunniatehtävänä on mitä nopeammin poistaa syntynyt repeämä ja turvata sesonkitehtävän menestyksellinen täyttäminen.

Kehittäkäämme laaja sosialistinen kilpailu jokaisessa metsätyöprikaatissa sen puolesta, että jokainen metsätöläinen kunnialla täyttäisi ottamansa sitoumukset. Kohottakäämme päättävästi työvauhtia metsätöissä!

Kasani. Puutavaran mittotöiden tieteellistutkimuksellisen keskusinstituutin Volga-Kaman haaraosasto lähes 20 vuotta työskentelee mittotöiden koneellistamisen ja rationalisoinnin alalla.

Kuvassa: (vasemmalta oikealle) instituutin tieteelliset työntekijät A.D. Slogatovitsh, I. S. Abrarov ja D.I. Koshanov lauttauskoneen „Neuvosto blakstat“ mallin ääressä.

Luokaamme luja perusta korkealle sadolle

Viime vuonna eräät Jyväskylästä „Aalto“ kolhoosissa todisteilivat, että pakkasilmalla ja runsaslumisena talvena ei härillä voi suorittaa ajotöitä. Mutta monet kolhoosilaiset olivat tässä kysymyksessä toista mieltä. Sen on toistanut nyt käytännössä kolhoosilainen V.I. Popova, joka härällä ajaa

lantaa kolhoosin pelloille. Ja työ on sujunut hyvin pakkasista ja lumipyryistä huolimatta. Joulukuun tammikuun aikana on Popova ajanut lähes 100 tonnia lantaa, täyttäen päivänorminsa 125—150 prosentilla.

Mutta lannanajotehtävän täytössä on kolhoosissa vielä suuria puutteita. Kolhoosin on tämän talven aikana ajettava pelloille 350 tonnia lantaa, mutta sen ajo ei ole vielä oloitetukaan. Lantakin ajetaan suunnitelmattomasti, sillä kolhoosin puheenjohtaja Sikonen ei osoita lannanajajille mitään ja minne lantaa on ajettava. Tällainen tilanne voi johtaa siihen, että eräät pellot tulevat enemmän lannoitetuksi ja toiset taas jäävät ilman lantaa.

Lannoitteiden hankinteen ja ajon tulee kolhoosissa kiinnittää vakavampi huomio ja luoda jo nyt luja perusta korkealle sadolle.

H. Lesonen.

Selostus valitsijoille

Helmikuun 1 päivänä piirineuvoston toimeenpanevan komitean varapuheenjohtaja H. Sallinen selosti valitsijoille piirineuvoston toiminnasta vuoden 1947 ajalta. Valitsijat antoivat joukon evästyksiä piirineuvoston tulevaa työtä varten.

YHTEENVEDOT

I vuosineljänneksen metsätyötehtävän täytöstä kolhoosittain helmikuun 1 päivästä v. 1948.

Nimitys	Suunnitelman täyttämisen prosentissa		
	Hakkuu	Ajo	
Kyläneuvost			
Uhtuan	«Uusi elämä»	12,7	23,6
Jyväskylä	«Aalto»	11,0	24,2
»	«Salvi»	14,2	—
Vuonanselkä	Kirovin nim. om.	14,7	23,2
Ponkalahden	«Uusi tie»	18,3	41,4
»	«Nuotaja»	15,0	29,7
Vuokkiniemen	«Vartiopaikalla»	10,2	22,4
»	«Säde»	8,9	27,5
»	«Kalas aja»	16,3	12,4
Kivijärven	«Punaisten työ»	14,0	16,4
»	«Punaisten iskuri»	12,2	21,0
Akonlahden	«P. matkuri»	9,4	7,1
Kostamuksen	«Iskuri»	4,6	—
Luusalmen	«Punaistehdi»	22,4	54,1
»	«Punaisten nousu»	12,2	20,0
Jyskyjärven	«Iskuri»	18,6	25,7
Paanajärven	«Kipinä»	14,8	29,7
Kuron	«Työ»	18,3	65,2
Pistojärven	«Bolshevik»	11,7	14,4
Yhteensä		13,0	25,4

HISTORIALLINEN VOITTO

Viisi vuotta sitten jylsivät jättiläistäistelun viimeiset laukaukset. Venäjän maineen kaupungin—Stalingradin edustalla, taistelun, joka oli alkuna saksalais-fascistisen armeijan tuholle.

Resällä vuonna 1942, kärsittyään epäonnistumisen taisteluissa Voroneshin luona, hitleriläinen päällystö suuntasi eteläisen ryhmän iskun Donin oikeaa rantaan pitkin Stalingradiin tarkoituksella „saartaa Moskova idästä, katkaista se Volgan ja Uralin selustasta ja sen jälkeen suunnata isku Moskovaan”. (Stalin).

Saksalaisten sotajoukkojen onnistui murtaa puolustuksemme ja päästä Donin mutkukseen. Syyskuussa vuonna 1942 alkoivat taistelut kaupungin lähiseuduilla.

13. kaartin tarkka-ampujadivisioonille oli annettu määräys yhdessä toisten 6. armeijan toimivien joukko-osastojen kanssa hinnalla millä hyvänsä puolustaa kaupunki, joka kantaa Stalinin nimeä.

Kahden yön kulussa — syyskuun 14 ja 15 sekä 15 ja 16 päivien välillä — divisiooni meni Volgan yli. Jokainen moottorivene, hinaaja alus, proomu jopa jokainen vene oli alistettu voimakkaan tykki-, miinanheitin- ja konekivääritulen alaiseksi. Heti joen oikealle rannalle päästyään divisiooni siirtyi voimaperäiseen hyökkäykseen vihollista vastaan.

Kaupunki oli siihen aikaan täydellisesti tulipalojen vallassa. Volga, jonka pinta oli peittynyt palavalla naftalla, muistutti tulimerta. Paloivat sanomalan-ka johdot ja yhteysmiehet eivät ehtineet asettaa uusia.

Syyskuun 17 päivänä, heitettiin taisteluun kaksi jalkaväkirykmenttiä ja lähes 100 hyökkäysvaunua. 60 lentokoneen tukemana vihollinen siirtyi päättävään hyökkäykseen, yrittäen murskata ja heittää divisioonin Volga-jokeen. Jokaisen 10 minuutin kuluttua divisioonia rynnäköi 10-12 lentokonetta. Joka puolelta hyökkäsivät fascistien hyökkäysvaunut. Mutta saksalaisten rynnäköi kohtasivat taistelijämme ja komentajiemme todella rautaisen vastarinnan.

Erikosen kuumia taisteluja käytiin rautatieaseman piirissä. Itse asemarakennus omasi erittäin tärkeän taktillisen merkityksen: pitämällä sen hallussa, voi hallita pääsytiät kaupungin keskukseen. Kahden ensimmäisen päivän aikana saksalaiset 8 kertaa rynnäköivät asemaa. Syyskuun 17 päivänä vihollinen heitti taisteluun vielä n. kaksi

komppaniaa pikakiväärimiehiä ja 20 hyökkäysvaunua ja alkoi rynnäköin. Sinä päivänä rautatieasema 4 kertaa siirtyi käsistä käsiin. Jätettyään aseman edustalle 8 poltettua ja tuhottua hyökkäysvaunua ja paljon kaatuneita, vihollinen perääntyi rautatien taakse.

Päivätaisteluissa saksalaiset kärsivät suuria menetyksiä. Lokakuun 1 päivänä he ensikein siirtyivät suureen yölliseen rynnäköön. Hitleriläisten onnistui päästä Volgan rantaan, eroittaa divisiooni kahteen osaan. Se merkitsi, että divisioonia ei voitu oiseenkään aikaan varustaa ampuja- ja ruokatarpeilla. Kaikki, mikä oli reservissä — rykmenttien ja divisioonien esikuntien suojelu, divisioonien tiedustelijat, opetuspataljoonien kurssilaiset — kaikki ne oli nostettu taisteluun. Ryhmät, joita johtivat rykmenttien komentajat, siirtyivät vastahyökkäykseen sivustoilta. Aamulla kello 7 mennessä oli tilanne jälleen palautettu. Saksalaiset pakenivat, jättäen taistelutantereille satoa kaatuneita ja haavoittuneita. Stalingradin puolustajat tiesivät, että takaisin ei ole tietä. Se on suljettu Synnyinmaan käskystä. Tietoisuus suuresta vastuuvollisuudesta kansan edessä, suuren sotapäällikön Stalinin edessä, täytti jokaisen taistelijan sydämen ja auttoi voittamaan taistelun ennenkuulumattomat vaikeudet.

Saksalaisen päällystön suunnitelma — vallata koko keskikaupunki laiturin kanssa — meni myttyyn. Silloin saksalaiset keskittivät tälle lohkolle kaksi jalkaväkijä ja yhden hyökkäysvaunudivisioonin, ilmavoimien ja tykistön tukemina, uudestaan yrittivät heittää meidät Volga-jokeen. Kolme viikkoa kestäneiden lakkaamattomien taisteluiden tuloksena vihollinen sai haltuunsa vain eräitä kaupunkikortteleita. Menetettyään satoja hyökkäysvaunuja, tuhansia sotilaita ja useereita, se ei saavuttanut menestystä, mikä jossain määrin olisi vaikuttanut taisteliiliikkeen kulkuaan. Raskaita menetyksiä kärsi vihollinen myöskin tämän rintamaloikon muilla osilla.

Saksalaisten hyökkäyksen voima Stalingradin edustalla heikkeni. Lokakuun loppuun mennessä vihollisen hyökkäykset lakkahtivat. Vielä

käytiin kiivaita taisteluja, erilliset talot ja talojen kerrokset vielä useita kertoja siirtyivät käsistä käsiin. Berliinin radio jatkoi vielä ilmoituksiaan kaupungin valtaamisesta, mutta Paulusin armeijan kohtalo oli jo ratkaistu.

Vuoden 1942 marraskuun 19 päivänä Lounaisen ja Donin sotajoukot siirtyivät päättävään hyökkäykseen yhdistyneenä kymmeniä kilometrejä Lanteen päin Stalingradista, kaupungin edustalla olevien saksalaisten divisioonien selän takana.

Jo marraskuun 23 päivänä oli suljettu saartorengas kahden hitleriläisen valioarmeijan ympärille, joiden miestuku kohosi yli 300 tuhanteen. Vihollisen kaikki yritykset murtautua sotajoukkojemme teräsrinnoista jäivät tuloksettomiksi.

Tammikuun 26 päivänä vuonna 1943 13. kaartin tarkka-ampujadivisioonin joukko-osastot yhdistyivät 51. tarkka-ampujadivisioonin joukko-osastojen kanssa, jotka toimivat länneestä saarrettuja saksalaisia sotajoukoja vastaan. Loputtomattomana jonona kulki vangittuja saksalaisia sotilaita. Helmikuun 2 päivänä päättyi Stalingradin edustalla saarrettujen vihollisjoukkojen murskaaminen.

Näin Neuvostojoukkojen täydelliseen voittoon päättyi suurenmoisten taisteluiden Stalingradin seinien edustalla. Taistelu Stalingradin luona oli hitleriläisen imperiumin tuhon alkua.

Helmikuun 4 päivänä vuonna 1943 saksalais-fascistisen sotajoukkoryhmittymän murskaamisen merkitykseksi kokoontui voittajain miitinki. „Kaatuneiden taistelijain” torille saapuivat taistelijasankarit, jotka eivät luovuttaneet Stalingradia viholliselle. He kokoontuivat merkitykseen mitään suuremmoisimman voiton, kunnioittaakseen sankareina kaatuneiden tovereiden muistoa ja vannaokseen suurelle Stalinille taistelevansa lopulliseen voittoon vihollisesta.

Tämä lupaus on kunnialla täytetty. Ja muistotelesn menneitä päiviä Stalingradin sotilaat puhuvat:

Eläköön ja kukoistakoon Stalingrad, kauhuksi vihollisille, iloksi koko maailman työtätekeville!

A. I. Rodimtsev, Kahdesti Neuvostoliiton sankari, kaartin kenraaliluutnantti.

Kelvotonta suhtautumista kolhoosin omaisuuteen

Jyväskylän kyläneuvoston „Aalto” kolhoosi osti vuoden 1946 lopulla hevoskierto puimakoneen. Puimakone asetettiin riihen läheisyyteen taivasalle. Kolhoosin tarkastuskomissi huomautti hallinnolle puimakoneen suojelemiseen nähden, jolloin kone peitettiin ennen talven tuloa oljilla, mutta tämänkin suojan karja tuhosi syksyllä ja niin kone jäi ilman suojaa.

Kun syksyllä puimakoneesta huomautettiin kolhoosin puheenjohtajalle tov. Siikoselle, niin hän aina lupasi saattaa sen suojiin. Mutta kun uudelle vuodelle lähtiessä ryhdyttiin kolhoosin omaisuus en luettelointiin osoittautui, että puimakone on edelleenkin lumen

peitossa, jossa se on vielä tänäkin päivänä. Samanlainen tilanne on kolhoosissa myöskin kärrien suojelemaan nähden talven aikana.

Tällaisen yhteiseen omaisuuteen vastuuttoman suhtautumisen seurauksena kolhoosi menettää vuosittain suuria summia varoja. Esim. kun kolhoosiin ostetaan hevovaljaita, niin syksyllä ei kukaan voi sanoa, että mihiin ne ovat joutuneet. Ja tätä jatkuu vuodesta toiseen.

Kolhoosin hallinnon ja sen puheenjohtajan tov. Siikosen tulee vakavammin suhtautua yhteisen omaisuuden suojelemaan.

A. L.

Tärkeä työ jätetty unohduksiin

Kaasugeneraattori autot ja traktorit omaavat suuren merkityksen varsinkin meillä, ollessamme kaukana nestemäisten polttoaineiden lähteistä ja rautateista.

Toista mieltä tässä kysymyksessä on nähtävästi Kemian autoabaasin johtaja tov. Shavrov. Tämän autoabaasin joholla jo pari vuotta sitten järjestettiin Kemian-Uhtuan maantien varteen puimien valmistus kaasugeneraattori autoja ja traktoreita varten. Näiden puimien valmistus omaa sitäkin suuremman merkityksen kun ottaa huomioon sen, että niitä voi ottaa autoihin ja traktoreihin matkan varrelta eikä niitä silloin tarvitse kuljettaa edestakaisin Kemistä Uhtualle ja päinvastoin.

Todellisuudessa kaasugeneraattoripuimien valmistus on jätetty oman onnensa nojaan. Kuusenvaarassa, jossa näitä puimia pitäisi valmistaa, on 7 työläistä, mutta niille ei ole järjestetty mitään työtä. Luutavaran ajaja työpaikalle ei ole järjestetty, sahoja ei ole teroitettu jo kahteen kuukauteen. Osa työläisistä ei ole saanut palkkojaan jo useita kuukaukelta. Tällainen tilanne siellä vallitsee samaan aikaan kun Kemian autoabaasilla kaasugeneraattoriautot seisovat poliittisneen puutteessa ja Uhtualle olisi ennen kelirikkoa kuljetettava suuri määrä erilaisia tavaraa.

Tilanteessa on saatava paikainen parannus aikaan.

V. Perttu.

Puutteita myymälän työssä

Jyväskylän myymälä ei vastaa kulttuurikaupan vaatimuksia. Myymälä sijaitsee yksityishuoneistossa, siellä vallitsee sellainen kylmyys, että on mahdotonta työskennellä.

Jyväskylän väestö odottaa Uhtuan osuuskaupan

hallinnolta käytännöllisiä toimenpiteitä myymälän työn perinperäisestä parantamiseksi. Myöskin kolhoosin hallinnon tulee tässä kysymyksessä osoittaa kaikkea mahdollista apua.

Kieleväinen V. M.

Säästäkäämme sähkövirtaa

Kuiva syksy ja ankara talvi asettaa eteemme tehtävän: säästävällisesti käyttää sähkövirtaa. On kuitenkin todettava, että useat sähkön kuluttajat tarpeettomasti tuhlaavat sähkövirtaa. Yleisenä ilmiönä on se, että asukkaat nukkumaan käydessä jättävät sähkölamput sammuttamatta. Samanlainen tilanne on myöskin monissa laitoksissa ja virastoissa. Työn päätyttyä siellä usein unohdetaan sammuttaa valot.

Huonona puolena on sekin, että sähkökonttori ei ole turvannut asuntoja ja laitoksia sähkövirran katkaisimilla, joten valot täytyy sammuttaa lamppuja kiertämällä.

Säästävä suhtautuminen sähkövirran käyttöön on tärkeää sille, että koko talven ajan turvaamme asunnot sähkövalolla ja sähköä käyttävät tuotantolaitokset riittävällä sähkövirralla.

V. Bogdanov.

VASTAAVA TOIMITTAJA D. MALIKINA.